

nationale ombudsman

Rapport

Politie schiet tekort in klachtbehandeling na staandehouding

Oordeel

Op basis van het onderzoek vindt de Nationale ombudsman de klacht over de politie, eenheid Noord-Holland, gegrond.

Aanleiding

Op 1 februari 2014 ging verzoeker met zijn nicht en haar man na een avondje uit met de taxi naar huis. Tijdens de rit gaf de nicht van verzoeker over in de taxi. Bij de woning van verzoeker aangekomen ontstond onenigheid tussen verzoeker en de taxichauffeur over de te betalen kosten van de taxirit. Daarop heeft de taxichauffeur de politie gebeld.

De situatie tussen verzoeker en de twee gearriveerde politieambtenaren is geëscaleerd. Verzoeker is aangehouden en meegenomen naar het politiebureau. Later die nacht is hij vrijgelaten. Verzoeker heeft een strafbeschikking in de vorm van een geldboete van € 90,00 opgelegd gekregen voor het niet tonen van zijn rijbewijs.

Wat is de klacht?

Verzoeker klaagt over de manier waarop de politie, eenheid Noord-Holland, zijn klacht over een incident tussen hem en de politie in de avond en nacht van 1 op 2 februari 2014 heeft behandeld.

Voorgeschiedenis

Klacht verzoeker 2014

De toenmalige advocaat van verzoeker heeft op 27 februari 2014 bij de politie een klacht ingediend over het handelen door de politie.

Verzoeker klaagt erover dat hij niet de gelegenheid heeft gekregen zich tegenover de politieambtenaren te identificeren. Hij stelt dat hij door politieambtenaar R is overvallen in zijn woning, tegen de muur is geduwd en op luide toon om zijn identiteitsbewijs werd gevraagd. Verzoeker stelt dat hij, omdat hij protesteerde over deze gang van zaken, is meegenomen naar het politiebureau. Verzoeker klaagt er verder over dat hij niet de gelegenheid kreeg zich fatsoenlijk aan te kleden en daardoor zonder jas en met slippers aan naar buiten moest. Hij stelt dat hij onderweg naar de politieauto één van de slippers verloor en dat de temperatuur op dat moment rond het vriespunt lag. Terwijl verzoeker op het politiebureau in een ophoudcel zat is een politieambtenaar zijn identiteitsbewijs uit zijn woning gaan halen. Vervolgens ontving verzoeker een strafbeschikking. Verzoeker klaagt erover dat hij daarna het politiebureau is uitgezet. Hij droeg op dat moment geen jas en enkel één slipper. Verzoeker stelt bovendien dat de politie weigerde een taxi te bellen.

Eerste reactie politie

Bij brief van 25 maart 2014 heeft de politie verzoeker laten weten de behandeling van zijn klacht op grond van artikel 9:8, eerste lid, van de Algemene wet bestuursrecht (Awb)¹ in zijn geheel te schorsen. De politie schreef dat de gedraging waarover hij klaagde in behandeling was bij de officier van justitie dan wel aanhangig was bij de rechter.

Strafbeschikking

Verzoeker heeft tegen de strafbeschikking verzet ingesteld. Omdat hij daarna niets meer hoorde van de Centrale Verwerking Openbaar Ministerie (CVOM), ondanks meerdere pogingen om informatie over de stand van zaken te verkrijgen, heeft verzoeker in september 2018 contact opgenomen met de Nationale ombudsman. Uit navraag door de Nationale ombudsman bij de CVOM bleek dat de zaak op 1 december 2017 was geseponeerd wegens verjaring.

---

¹ Artikel 9:8, eerste lid, aanhef en onder c, van de Awb: Het bestuursorgaan is niet verplicht de klacht te behandelen indien zij betrekking heeft op een gedraging waartegen door de klager bezwaar had kunnen worden gemaakt.

Verzoek verzoeker om klacht in behandeling te nemen

Verzoeker heeft de politie vervolgens bij brief van 7 november 2018 gevraagd zijn klacht alsnog in behandeling te nemen. Hij verwees daarbij naar de klacht die zijn voormalig advocaat op 27 februari 2014 namens hem had ingediend en voegde daarbij een e-mailbericht van hemzelf aan zijn advocaat van 4 februari 2014 met daarin een gedetailleerde beschrijving van het incident. Hierin beschrijft verzoeker onder meer dat een politieambtenaar zonder zijn toestemming zijn woning binnendrong. En dat hij werd aangehouden en naar het politiebureau werd gebracht omdat hij tegen de politieambtenaar zei "dat ze zich gedroeg als een nazi". Verder voegt verzoeker, voor zover hier van belang, aan zijn klacht toe dat er fouten in de documenten van de politie staan. Zo stelt een politieambtenaar in een document van de politie verzoeker kort na middernacht te hebben ondervraagd. Dit klopt volgens verzoeker niet. Verzoeker stelt dat degene die hem ondervroeg vermoedelijk de officier van justitie was en dat dit een andere persoon was dan de betreffende politieambtenaar. Bovendien vond deze ondervraging ver vóór middernacht plaats, aldus verzoeker.

Tweede reactie politie

Bij brief van 25 februari 2019 heeft de klachtencoördinator namens de politie gereageerd op de klacht van verzoeker. De klachtencoördinator heeft excuses aangeboden voor het niet eerder in behandeling nemen van de klacht over het niet bellen van een taxi na de vrijlating van verzoeker. Dit klachtonderdeel stond volgens de klachtencoördinator los van de strafzaak en had dus meteen in behandeling kunnen worden genomen. De klachtencoördinator stelt zich op het standpunt dat verzoeker de gelegenheid had moeten krijgen een taxi te bellen. Omdat niet meer te achterhalen was om welke politieambtenaar het ging, heeft de klachtencoördinator dit onderdeel van de klacht neergelegd bij het wijkteam om collectief te bespreken. Verder licht de klachtencoördinator toe dat de betrokken politieambtenaren zijn gevraagd naar hun zienswijze over de reden waarom verzoeker geen schoenen en jas mocht aantrekken voordat hij naar het politiebureau werd overgebracht. De betreffende politieambtenaren hebben daarop aangegeven zich het voorval niet meer te herinneren. Verder laat de klachtencoördinator verzoeker weten de aanvulling op zijn klacht over fouten in documenten van de politie in zijn bericht van 7 november 2018 niet in behandeling te nemen, omdat de gedragingen langer dan een jaar voor indiening van de klacht hadden plaatsgevonden. Tot slot liet de klachtencoördinator verzoeker weten zijn schadeverzoek door te sturen aan de afdeling Schade en Verzekeringen.

Interventie Nationale ombudsman

Verzoeker heeft daarna bij brief van 8 april 2019 wederom contact gezocht met de Nationale ombudsman omdat hij zich niet kon vinden in de reactie van de politie op zijn klacht. Verzoeker stelde onder meer dat de politie zijn klacht ten onrechte had beperkt tot twee onderdelen: het niet de gelegenheid krijgen een jas en schoenen aan te trekken voordat hij naar het politiebureau werd gebracht en het weigeren een taxi te bellen. De politie heeft de overige klachtonderdelen volgens hem ten onrechte niet in behandeling genomen. Verzoeker stelt dat de politie zich wat betreft een deel van zijn klacht ten onrechte beroept op de jaartermijn.

De Nationale ombudsman stelde naar aanleiding van de klacht van verzoeker onder meer vast dat op basis van de brief van de politie van 25 februari 2019 niet duidelijk was waarom de politie de klacht niet in behandeling nam. De ombudsman heeft de politie gevraagd de klacht formeel op te pakken. De politie gaf gehoor aan dat verzoek.

Klachtbehandeling politie

De klachtencommissie van de politie heeft de politiechef met haar advies van 10 mei 2020 geadviseerd over de afdoening van de klachten van verzoeker. De klachtencommissie heeft de volgende klachtonderdelen vastgesteld:

- A. De politie is zonder toestemming het huis van verzoeker binnengedrongen.
- B. De politie heeft verzoeker ten onrechte aangehouden. Verzoeker had tijdens de aanhouding wel een identiteitsbewijs, dat hij had kunnen tonen.

C. De hulpofficier van justitie heeft gelogen over het afnemen van een verklaring bij verzoeker. Hij zegt namelijk dat hij verzoeker een vraag heeft gesteld, maar dit heeft hij nooit gedaan.

D. Verzoeker droeg één slipper en geen jas. Buiten was het nacht en het vroom. Toen verzoeker in vrijheid werd gesteld, kon hij onmogelijk naar huis lopen. De afstand tot het politiebureau was te groot. Verzoeker kreeg niet de gelegenheid om iemand te bellen om hem op te komen halen.

De klachtencommissie onthield zich ten aanzien van de onderdelen A, B en C van een oordeel en overwoog daartoe het volgende.

Wat betreft klachtonderdeel A stelt de klachtencommissie dat de klacht van verzoeker en de informatie uit de stukken van de politie, zoals processen-verbaal, uiteenlopen. Zo stelt verzoeker volgens de klachtencommissie dat de politieambtenaren in zijn woning zijn geweest en volgt uit het proces-verbaal van de politieambtenaren dat zij zagen dat verzoeker en de taxichauffeur op straat een conflict hadden. De klachtencommissie heeft de betrokken politieambtenaren nogmaals in de gelegenheid gesteld hun reactie te geven op de klacht. Omdat de betrokken politieambtenaren geen herinneringen meer hadden aan het voorval, onthoudt de klachtencommissie zich van een oordeel.

Ten aanzien van klachtonderdeel B onthoudt de klachtencommissie zich van een oordeel omdat verzoeker zijn klacht, dat hij ten onrechte is aangehouden omdat hij zijn identificatiebewijs had kunnen tonen, heeft kunnen aanvechten in de procedure over de rechtmatigheid van de strafbeschikking.

Wat betreft klachtonderdeel C stelt de klachtencommissie dat verzoeker in zijn klacht van 27 februari 2014 en zijn toelichting op de klacht aan zijn advocaat in het e-mailbericht van 4 februari 2014 niets schrijft over onjuistheden in documenten. Verder wijst de klachtencommissie erop dat verzoeker in zijn brief aan de klachtencommissie van 28 november 2019 schrijft dat hij tegen de politieambtenaar die hij sprak in de ophoudcel, van wie verzoeker vermoedt dat het de officier van justitie was, geen klachten formuleert. Gelet hierop en omdat verzoeker dit onderdeel van de klacht naar voren bracht op het moment dat de jaartermijn was verstreken, onthoudt de klachtencommissie zich van een oordeel.

Bij klachtonderdeel D volgt de klachtencommissie hetgeen de klachtencoördinator hierover heeft overwogen in de brief van 25 februari 2019. De klachtencommissie stelt dat verzoeker gezien de omstandigheden na zijn vrijlating de gelegenheid had moeten worden geboden een taxi te bestellen. De klachtencommissie adviseert de politiechef dan ook dit klachtonderdeel gegrond te verklaren.

De klachtencommissie merkt in haar advies in het algemeen nog op dat uit de verklaringen van verzoeker blijkt dat hij het incident met de politie als zeer vervelend heeft ervaren. Dat verzoeker de betrokken politieambtenaren nazi's noemde is de sfeer volgens de klachtencommissie vermoedelijk niet ten goede gekomen. Verder stelt de klachtencommissie dat verzoeker heeft bevestigd die avond onder invloed van alcohol en drugs te zijn geweest. Volgens de klachtencommissie valt daardoor niet uit te sluiten dat bij verzoeker een vertekend beeld is ontstaan van de gebeurtenissen.

Bij brief van 2 juni 2020 heeft de politiechef de klacht van verzoeker afgehandeld. De politiechef onderscheidt de volgende vier klachtonderdelen:

- A. De politie is zonder de toestemming van verzoeker de woning van verzoeker binnengedrongen.
- B. De politie heeft verzoeker onterecht aangehouden.
- C. De hulpofficier heeft gelogen over de verklaring van verzoeker.
- D. Verzoeker kreeg niet de gelegenheid om iemand te bellen die hem kon komen ophalen.

De politiechef neemt het advies van de klachtencommissie wat betreft de eerste drie klachtonderdelen A, B en C over.

Wat betreft klachtonderdeel D neemt de politiechef het advies van de klachtencommissie, een gegrond oordeel, niet over. Ze onthoudt zich van een oordeel. De politiechef stelt dat dit klachtonderdeel in 2014 ten onrechte niet in behandeling is genomen. Ze herhaalt de reactie van de klachtencoördinator in de brief van

25 februari 2019 op dit punt. De politiechef overweegt dat een belangrijk leerelement is gelegen in het schorsen van de klacht van verzoeker in zijn geheel. Ze wijst op het belang van het aanbrengen van een scheiding in de verschillende klachtelementen en stelt dat dat een werkwijze is die de politie zich inmiddels eigen heeft gemaakt. De politiechef overweegt dat professioneel politiewerk niet alleen inhoudt dat de politiemedewerker behoort te beschikken over kennis en deskundigheid, maar ook over menselijke aspecten. Dat wil volgens de politiechef zeggen dat een politiemedewerker bij de uitvoering van het politiewerk zorgvuldig om moet gaan met emoties, gevoelens en waarden van anderen. De politiechef stelt dat het dan ook niet meer dan normaal is om een taxi te bellen voor iemand die het politiebureau verlaat, en die daarom vraagt. Omdat in het geval van verzoeker niet meer kan worden vastgesteld wat er is gebeurd, onthoudt de politiechef zich toch van een oordeel. De politiechef vermeldt hierbij dat dit niet wegneemt dat de bespreking van dit punt binnen het team het lerend vermogen heeft versterkt. De politiechef wijst erop dat dat één van de belangrijkste aspecten is waar klachtbehandeling om gaat.

Tot slot overweegt de politiechef dat de behandeling van klachten wordt gezien als manier om de politieorganisatie te verbeteren. De klacht van verzoeker en het oordeel van de politiechef worden daarom gedeeld met de teamchefs van het basisteam X en van de afdeling Veiligheid, Integriteit en Klachten.

Toelichting klacht verzoeker

Verzoeker kan zich niet vinden in de klachtafhandeling door de politie en wijst er daarbij op dat deze reactie inhoudelijk niet veel verschilt van de eerdere reactie van de politie op zijn klacht van 25 februari 2019. Verzoeker stelt dat hij in het e-mailbericht aan zijn advocaat van 4 februari 2014, dat in het bezit is van de politie, gedetailleerd heeft uiteengezet wat er in de avond en nacht van 1 op 2 februari 2014 is gebeurd. Ook verwijst hij ter onderbouwing van zijn klacht naar zijn eerdere brief aan de Nationale ombudsman van 8 april 2019 en naar de verklaring die hij op 28 november 2019 aan de klachtencommissie toestuurde. Hij stelt dat de klachtencommissie ten onrechte opmerkt dat verzoeker onder invloed was van alcohol en drugs waardoor zijn herinneringen mogelijk zijn beïnvloed. Verzoeker stelt dat hij geen drugs had gebruikt. En hij stelt dat hij zich, ondanks dat hij dronken was, de gebeurtenissen niet heeft ingebeeld.

Ten aanzien van klachtonderdeel A klaagt verzoeker erover dat de politie miskent dat de politieambtenaren in zijn woning zijn geweest.

Wat betreft klachtonderdeel B stelt verzoeker de reactie van de politie niet te kunnen plaatsen. De politie schreef dat hij de klacht over de (reden van de) aanhouding had moeten voorleggen in de procedure over de rechtmatigheid van de strafbeschikking. Verzoeker stelt dat hij dit heeft gedaan. En hij wijst erop dat de politie de behandeling van de klacht had geschorst, dus dat het voor hem niet mogelijk was de klacht eerder aan te vullen.

Verzoeker klaagt erover dat de politie zich wat betreft klachtonderdeel C beroept op de jaartermijn. Hij stelt dat hij pas op een later moment de beschikking kreeg over de documenten waaruit de onjuistheden naar voren kwamen.

Tot slot klaagt verzoeker erover dat de politie klachtonderdeel D ten onrechte heeft beperkt tot het niet bellen van een taxi. Hij wijst erop dat hij de politie beschuldigt van marteling, nu hij in de nacht het politiebureau is uitgezet zonder jas, schoenen, telefoon en portemonnee met temperaturen rond het vriespunt.

Wat is het oordeel van de Nationale ombudsman?

Professionele klachtbehandeling

De Nationale ombudsman toetst deze klacht aan de behoorlijkheidsvereisten van fair play en goede motivering. Fair play houdt in dat de overheid de burger de mogelijkheid moet geven om zijn procedurele kansen te benutten en daarbij moet zorgen voor een eerlijke gang van zaken. Het vereiste van goede motivering houdt in dat de overheid haar handelen en haar besluiten duidelijk aan de burger uitlegt. Beide normen zijn van toepassing op de wijze van klachtbehandeling. De Nationale ombudsman heeft in zijn Ombudsvisie op Professionele Klachtbehandeling uitgewerkt wat burgers van klachtbehandeling door een overheidsinstantie mogen verwachten.² Specifiek voor de politie staat dat in zijn rapport 'Professionele klachtbehandeling door de politie'.³

Van belang is hier allereerst de mate waarin de politie openstaat voor klachten. De politie moet alert zijn op klachten en toegang bieden. Daarbij moet de politie goed verkennen wat precies de klacht is waar de burger mee komt. Toegang bieden betekent ook dat klachten niet lichtvaardig buiten behandeling mogen worden gesteld. Burgers kunnen dan immers geen gebruik maken van hun recht op klachtbehandeling door de politie en de politie mist de mogelijkheid om van deze klachten te leren.

Een ander belangrijk uitgangspunt bij professionele klachtbehandeling is: 'rond goed af'. Dat betekent dat de overheidsinstantie goed moet motiveren hoe de klacht is beoordeeld en waarom het oordeel zo luidt. Deze motivering is enerzijds belangrijk voor de burger om het oordeel te begrijpen. Anderzijds heeft het een positieve invloed op het lerend effect van de klachtbehandeling voor de overheidsinstantie.

Beoordeling

Vanaf het begin is de behandeling van verzoekers klacht niet goed gelopen. Na het voorval in 2014 diende verzoeker kort daarop een klacht in, maar deze werd integraal buiten behandeling gesteld omdat verzoeker verzet kon instellen tegen de strafbeschikking die hem was aangezegd. De politie heeft later erkend dat niet de gehele klacht buiten behandeling had moeten worden gesteld en schrijft dit tegenwoordig ook niet meer op die manier te doen. Nadat verzoeker zich eind 2018 opnieuw tot de politie wendde met zijn klacht, liet de politie hem begin 2019 weten dat de betrokken ambtenaren zich niets meer konden herinneren van het voorval. Pas na inmenging van de ombudsman werd de zaak in 2020 alsnog voorgelegd aan de klachtencommissie en kwam er een formele beslissing op de klacht van de politiechef.

De politiechef heeft zich wat betreft alle klachtonderdelen onthouden van een oordeel. Hiervoor geeft de politiechef verschillende redenen. De Nationale ombudsman zal deze redenen hierna tegen het licht houden. Voorafgaand merkt de Nationale ombudsman op dat hij de opmerking van de klachtencommissie over het alcohol- en drugsgebruik van verzoeker niet kan plaatsen. Verzoeker zou volgens de klachtencommissie bevestigd hebben dat hij onder invloed was van alcohol en drugs. Daardoor valt volgens de klachtencommissie niet uit te sluiten dat bij verzoeker een vertekend beeld is ontstaan van de gebeurtenissen. Verzoeker ontkent het drugsgebruik. Verder hebben de betrokken politieambtenaren geen herinneringen meer aan het voorval en nergens in de stukken staat dat verzoeker drugs zou hebben gebruikt. Om de gedetailleerde beschrijving van de gebeurtenissen door verzoeker vanwege onbewezen drugsgebruik minder serieus te nemen, acht de ombudsman niet juist.

Klachtonderdeel A: De politie is zonder de toestemming van verzoeker zijn woning binnengedrongen

Verzoeker stelt dat de politieambtenaren in zijn woning zijn geweest. De politieambtenaren zelf hebben geen herinnering aan het incident dat inmiddels ruim zeven jaar geleden plaatsvond. En in de stukken staat niets over de woning van verzoeker. Hieruit volgt enkel dat de politieambtenaren zagen dat verzoeker en de

² Rapport van 19 maart 2018 met nummer 2018/005.

³ Rapport van 19 januari 2021 met nummer 2021/002.

taxichauffeur op straat een geschil hadden. Gelet hierop kan de Nationale ombudsman zich vinden in de conclusie van de politiechef om zich te onthouden van een oordeel op dit punt.

Klachtonderdeel B: De politie heeft verzoeker onterecht aangehouden

De reactie van de politiechef op klachtonderdeel B is naar het oordeel van de Nationale ombudsman niet juist. Op grond van artikel 9:8 van de Awb⁴ is een bestuursorgaan niet verplicht een klacht te behandelen zolang een vervolging gaande is die op dezelfde situatie betrekking heeft. In eerste instantie (2014) mocht de politie er daarom voor kiezen dit klachtpunt niet in behandeling nemen. Er was namelijk een strafbeschikking uitgereikt en verzoeker had tegen die strafbeschikking verzet ingesteld, waardoor de zaak op zitting had kunnen komen. Maar uiteindelijk werd de zaak geseponeerd wegens verjaring. Inhoudelijk is het verzet dus niet beoordeeld door de rechter en de vervolging is op dat moment ten einde gekomen. Naar het oordeel van de ombudsman bood artikel 9:8 Awb onder deze omstandigheden in 2019 geen deugdelijke grond meer voor de politie om het klachtpunt buiten behandeling te stellen. En ook niet om in 2020 geen oordeel te geven over de klacht.

De politiechef lijkt met haar beslissing 'geen oordeel' overigens te miskennen dat er een verschil is tussen het niet in behandeling nemen van een klacht en het zich onthouden van een oordeel. Dat laatste kan immers alleen als de klacht daarvoor al in behandeling is genomen. Bij de inhoudelijke beoordeling van een klacht kan een ontvankelijkheidsvraagstuk geen rol meer spelen.

Klachtonderdeel C: De hulpofficier heeft gelogen over de verklaring van verzoeker

Ook ten aanzien van klachtonderdeel C is de reactie van de politiechef naar het oordeel van de Nationale ombudsman te kort door de bocht. De klachtenprocedure heeft, buiten de schuld van verzoeker om, veel tijd in beslag genomen. Verzoeker had op het moment dat hij de klacht in februari 2014 bij de politie indiende nog niet de beschikking over de documenten waarin volgens hem fouten staan. Die documenten kreeg hij pas later, stelt hij. Op het moment dat voor verzoeker duidelijk werd dat de verzetsprocedure tegen de strafbeschikking was afgerond en hij de politie vroeg zijn klacht (weer) in behandeling te nemen, bracht hij zijn klacht over onjuistheden in documenten meteen naar voren. Naar het oordeel van de Nationale ombudsman is het beroep van de politie op de jaartermijn bij dit klachtonderdeel dan ook onjuist. Daar komt bij dat de ombudsman de indruk heeft dat de klachtencommissie de klacht van verzoeker voor een deel niet goed heeft begrepen. De klachtencommissie wijst er in haar advies op dat verzoeker in zijn brief van 28 november 2019 schrijft dat hij geen klachten formuleerde tegen de persoon van wie hij vermoedt dat het de officier van justitie was. De klacht van verzoeker gaat echter niet over de officier van justitie, maar over een fout in de documenten. Verzoeker klaagt erover dat een politieambtenaar in één van de stukken schrijft verzoeker een vraag te hebben gesteld, terwijl dit volgens verzoeker een andere persoon was, namelijk de officier van justitie. Daarom klopt de verklaring van de politieambtenaar volgens verzoeker niet.

Klachtonderdeel D: Verzoeker kreeg niet de gelegenheid om iemand te bellen die hem kon komen ophalen

Bij klachtonderdeel D stelt verzoeker zich naar het oordeel van de Nationale ombudsman terecht op het standpunt dat de politiechef de klachtomschrijving te beperkt heeft weergegeven. Verzoeker heeft er vanaf het eerste moment over geklaagd dat hij zonder jas en met één slipper 's nachts in de vrieskou het politiebureau is uitgezet én dat de politie ten onrechte weigerde een taxi te bellen. De klachtencommissie heeft dit onderkend. Het is de ombudsman niet duidelijk waarom de politiechef dit klachtonderdeel beknopter heeft weergegeven.

De politiechef onthoudt zich ook wat dit klachtonderdeel betreft van het geven van een oordeel. De politiechef schrijft, kort weergegeven, dat het niet meer dan normaal is om voor iemand een taxi te bellen, maar dat in dit geval niet meer kan worden vastgesteld wat er is gebeurd.

---

⁴ Zie bijlage

Verzoeker heeft vanaf het begin in februari 2014 zijn klacht op dit punt gedetailleerd weergegeven. Ook toen hij de politie in november 2018 vroeg zijn (weer) klacht op te pakken voegde hij een e-mailbericht van hem aan zijn advocaat van 4 februari 2014 toe, waarin hij de situatie uitgebreid beschreef. De politie heeft nergens in de stukken beschreven hoe de gang van zaken volgens haar was. Daarnaast kunnen de betrokken politieambtenaren zich niets meer herinneren. Het gedetailleerde verhaal van verzoeker is dus op geen enkel moment weersproken, laat staan weerlegd. Zowel de klachtencoördinator als de klachtencommissie gingen daarom uit van het verhaal van verzoeker. De klachtencommissie vond de klacht op basis daarvan gegrond.

Met haar oordeel wijkt de politiechef af van het advies van de klachtencommissie. Zo'n afwijking moet altijd extra goed worden gemotiveerd. De ombudsman vindt dat de politiechef in dit geval niet voldoende motiveert waarom in haar ogen niet kan worden uitgegaan van de juistheid van de verklaring van verzoeker.

Conclusie

De Nationale ombudsman komt tot de conclusie dat de klachtbehandeling in deze zaak niet goed is verlopen en afgerond. Doordat de klacht in eerste instantie (2014) integraal buiten behandeling is gesteld en er kennelijk op dat moment ook geen verklaringen van de betrokken ambtenaren zijn afgenomen, in combinatie met de lange duur van de verzetsprocedure, is een situatie ontstaan waarin het verzoeker onmogelijk is gemaakt zijn klachten op een volwaardige manier voor te leggen. Het uiteindelijke oordeel van de politiechef in 2020 vertoont gebreken, die voor een deel het gevolg zijn van het feit dat de klacht van verzoeker niet tijdig is onderzocht. De politiechef komt naar het oordeel van de ombudsman op twee punten (klachtonderdelen B en C) op verkeerde gronden tot de conclusie 'geen oordeel' en legt wat betreft het laatste klachtonderdeel onvoldoende uit waarom ze afwijkt van het advies van de klachtencommissie.

Het is belangrijk dat de politie toegang biedt aan mensen die een klacht hebben. Maar in dit geval hield de politie de deur dicht toen deze open had moeten staan in 2014, en deed eigenlijk ook in 2020 nog niet open. En dat terwijl het niet niks is wat verzoeker stelt dat hem is overkomen. Verzoeker stelt dat hij onterecht is aangehouden en meegenomen naar het politiebureau, waarna hij door de politie zonder goede kleding 's nachts in de vrieskou op straat is gezet, zonder telefoon en portemonnee en buiten loopafstand van zijn huis. Dat is een ernstige aantijging, die direct tot een onderzoek had moeten leiden. Op basis daarvan had verzoeker erkenning kunnen krijgen voor wat er is gebeurd en had de politie de kans gehad om ervan te leren. Nu dat onderzoek achterwege is gebleven, heeft verzoeker zijn klacht nooit effectief inhoudelijk kunnen voorleggen. Dat is een ernstige schending van het klachtrecht.

De klacht over de politie, eenheid Noord-Holland, is gegrond wegens schending van de vereisten van fair play en goede motivering.

De Nationale ombudsman,

Reinier van Zutphen

Relevante literatuur en wet- en regelgeving

Algemene wet bestuursrecht

Artikel 9:8, eerste lid, aanhef en onder c

Het bestuursorgaan is niet verplicht de klacht te behandelen indien zij betrekking heeft op een gedraging waartegen door de klager bezwaar gemaakt had kunnen worden.

Artikel 9:8, eerste lid, aanhef en onder e

Het bestuursorgaan is niet verplicht de klacht te behandelen die door het instellen van een procedure aan het oordeel van een andere rechterlijke instantie dan een bestuursrechter onderworpen is, dan wel onderworpen is geweest.

Artikel 9:8, eerste lid, aanhef en onder f

Het bestuursorgaan is niet verplicht de klacht te behandelen indien zij betrekking heeft op een gedraging zolang terzake daarvan een opsporingsonderzoek op bevel van de officier van justitie of een vervolging gaande is, dan wel indien de gedraging deel uitmaakt van de opsporing of vervolging van een strafbaar feit en terzake van dat feit een opsporingsonderzoek op bevel van de officier van justitie of een vervolging gaande is.